

altsaa dog paa et meget fremrykket Stadium. Cultusministeren behøver egentlig nu kun at nedlægge Foreskilling; alle Medlemmerne ere bestemte, det er bestemt, hvori de skulde examinere, hvad der skal examineres i. o. s. v., og der behøves altsaa kun denne ganske lille Ting til for at faae Sagen til at træde i Virksomhed. Jeg deler den Mening, at Lærerne ved Universitetet skulde og maae taale den Concurrance, der mulig kan opstaae for dem derigjennem, at de ikke selv examinere. Jeg er af den Mening, at, forat en virkelig dygtig og begavet ung Mand skal kunne tillkampe sig en Plads ved Universitetet, skal som privat Docent kunne rive til sig de Studerende og kæmpe med dem, der ere af Staten lønmede Lærere, er det nødvendigt, at en sliq Forandring skeer, og jeg troer, at dette vilde være det bedste Middel til at give Studierne ved Universitetet et frisk Opsving; jeg vilde derfor ønske, at dette Arbeide ikke maatte blive stillet i Vero. — Vi have atter i Aar her haft en i det Mindste for mig ikke saa overordentlig behagelig Drøftelse af en Sag, nemlig Restaurationen af Viborg Domkirke. Sagen om Kirernes Restauration er egentlig tidligere drøftet og afgjort; vi have undersøgt den fra alle Enden og Kanter, og alle de Ubehageligheder, man har haft Anledning til at sige, ere jo vel blevne sagte. Saaledes at komme det ene Aar efter det andet og gjentage de samme Ubehageligheder og hvergang bringe Sagen ind som et nyt Discussionsthema, finder jeg idetmindste ikke rigtigt. Jeg er stolt af dette Arbeide i dets hele Omfang, og jeg er overbevist om, at, naar det engang bliver fuldendt, vil det være til Vore for Rigsdagen — jeg kan ikke sige, at den har understøttet, thi dens Virksomhed for denne Sag har kun været ringe — men at den ikke er frebet forstyrrende ind i dette Foretagendes Fremme. Det er af Uvidenhed om, hvorledes man grundig restaurerer det Slags Arbeider, at man er fremkommet med den Anse, at man har taget Stenene ned og sat dem op igjen; thi det er netop denne Maade, hvorpaa en grundig Restauration skeer. Kirken blev lukket, fordi den faldt sammen, og man kunde dog ikke gjøre ved, at den ikke kunde staae længere; den havde staaet i flere

hundrede Aar, der havde været Udebrand i den, og nu viste det sig, at den ikke havde Lyk til at staae længere. Det kan dog ingen Døbelig gjøre ved, at, da man rørte ved den, faldt den sammen. Naar Arbeidet er bestemt til at skulle fuldendes i 7 Aar, og man saa bestemmer, at det skal fuldendes i 20 Aar, er det jo sikkert, at det bliver dyrere. Jeg anseer imidlertid den nuværende ærede Cultusminister for at vært en saa hjæk Mand, at dette ikke vil kunne forstrække ham. De forskjellige Hjælpekilder ere undersøgte selv af dem, der allerstærkest have revet ned paa den hele Sag, og man er kommen til det Resultat, at man kan gjøre Regning paa 12000 Rb. aarlig; lader os holde os dertil. Da jeg forløb Bestyrelsen af Cultusministeriet, gif jeg ud fra, at der skulde gives et aarligt Bidrag af 12000 Rb., men Meningen var rigtignok ikke, at dette Beløb skulde udredes af de under Ministeriet forterende Midler, men derimod, at det for den langt overveicende Deel skulde udredes af de forskjellige Kirker. Jeg kan ikke nægte, at jeg antager, at der er nogen Misforstaaelse tilstede med Hensyn til de 12000 Rb. her paa Finantsloven; jeg troer, at Begjæringen maa indskrænkes; Bevillingen kan vel ikke skade for et Aar, men hvis man aarlig vil forlange 12000 Rb., saa kan Planen i det Hele ikke gennemføres; følger man derimod en anden Fremgangsmaade, saa kan ikke alene Viborg Kirke, men saa kan Maribo Kirke, saa kan Kallundborg Kirke ogsaa blive færdige. At Viborg Kirke vil kunne blive fuld færdig for denne Sum, som man har villet forlange som Laan, det er jeg fuldkommen overbevist om. Det er indlysende, at naar man udstrækker et Arbeide til en længere Tid, saa vil der i visse Henseender finde en Fordyring Sted, medens der rigtignok paa den anden Side vil finde en betydelig Rentebesparelse Sted; som bekendt, ville jo 2000 Rb., naar man lægger dem hen og ikke bruger dem, om 18 Aar blive til 4000 Rb. — At man har trukket Levningerne af de Døde frem, der have ligget begravne der og henstængt dem paa en upassende Maade, det er mig fuldkommen ubekendt, og jeg troer, at der i saa Henseende maa være en fuldstændig Feiltagelse tilstede, thi ellers havde man, det er